

3
3
3
3
3
3
3
3
3
3
3
3

3 y ගෙජ් සිංහල තොතුපෑම බඩා

എറിയവെള്ള്.

(മാപ്പിളപ്പാട്ടകൾ)

BY:

ഒവയ്ക്ക്. അബ്ദുൽവാദർ.

വില 4 ണ.

പ്രസാധകൾ:

എൻ. എ. കെ. മാജി.

[പക്ഷ്യവകാശം പ്രസാധകരിൽ]

ഇസ്വാമിഈ ബുക്ക്സാർ;

അല്ലവും, KL. S. '

PUTHIYA PENNU

BY

VAIKAM ABDULKHADER.

1957.

PUBLISHER:

N. A. K. HAJEE.

COPY RIGHT TO PUBLISHER ONLY.

Copies: 1000.]

[Price. 25 nP.

**ISLAMIYA BOOK STALL
ALWAYE KL. S.**

കുമാർക്കുട്ട്

കൈരളിയുടെ കനകക്കൂത്തിൽ തൊൻ അപ്പുക്കു
ന രണ്ടാമത്തെ ഉപചാരഹാരമാണ് ഈ ചെര ചു
സ്തുകം. എന്നീര ആദ്യത്തെ കുതിക്കു് സഹ്യയഹിദയങ്ങ
ളി. തനിന് എനിക്കു കിട്ടിയ നിർപ്പാദമായ സപീകരണ
മാണ് രണ്ടാമതൊച്ച ചുസ്തുകമെഴുതുവാൻ എന്ന പ്ര
രീപ്പുചുതു്. ഈ ഉപചാരത്തിനും, അനവാചകലോകം
അങ്ങുന്നല്ലെന്നു് തൊൻ ആത്മാത്മാചീ വിശ്വസി
ക്കുന്നു.

ഇതിലുള്ള ഗാനങ്ങളെക്കരിച്ചു് എനിക്കു് നേരം
തന്നെ പറയുവാനില്ല. ഈ ഗാനങ്ങൾ കുറിക്കുവാൻ,
തൊൻ സപീകരിച്ചിട്ടുള്ള വൃത്തങ്ങൾ ഭാഷാവൃത്തങ്ങളോടു്
സാദൃശ്യമുള്ളവയാണ്. കവിതാസപാദനത്തിനു് മാപ്പുള്ള
മാക്കന്നുപോലെ മാപ്പുള്ളതരക്കും ഒരുപോലെ അന്ന
ആഹമായിരിക്കുമെന്നതു് വിശപാസമാണു് ഇങ്ങനെ ദേ
സമീകരണത്തിനും എന്ന വർണ്ണവദനാക്കിയതു്.

ഈ സംരംഭങ്ങളിൽ എന്ന അകമഴിത്തു് സഹാ
യിക്കുയും, സഹായിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന
ജനാദ്ധനു് ടി. കെ. സീതിയേയും, ഇസ്താമീയാ ബുക്കു്
സ്ഥാറിം മാനേജർ ജനാദ്ധനു് എൻ. എ. കെ. ഹാജി അവർ
കുളുക്കുയും തൊൻ ഇത്തങ്ങളത്തിൽ ആനന്ദങ്ങൾഭരിതനായി
അനന്നുരിക്കുചെട്ടു്!

ഉത്താവിവശിയായി നില്ക്കുന്ന ഈ പുതിയപേ
ണ്ണ്'നെ ആദ്യരണ്ടാദിവിത്രേഷക്കുള്ളിയീച്ചു് ധാഷനും

തതിനെക്കവാൻ തൊൻ അഞ്ചാനപരീതുമം ചെയ്തിട്ടണ്ട്. കറവുകരം ഉണ്ടെങ്കിൽ സഹഭയലോകം ക്ഷമിക്കുക. പർ മുക്കേ ചീനിയിൽനിന്ന് ഈ ‘പുതിയ പെൺ’നെ വായന ക്ഷാരകട മുന്നിലേക്ക് തൊൻ ഇരക്കിവിട്ടുകയാണ്”; ശ്രീ റണ്ടു പ്രതീക്ഷകളും.

എന്ന്,

വെവ്വേം,	}	നിങ്ങളുടെ
10—9—1957.		അബ്ദി ക്രിയാദർ.

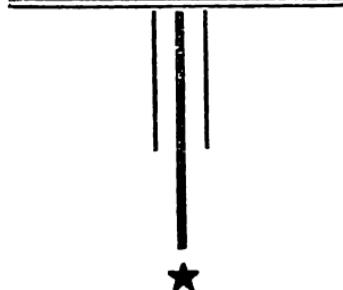
സ മ റ പ ണ .

സ്നേഹിതനം, മിത്രവും, കവിയും,
സഹഭയനം

ആര്യ

ജനാദ്യം ടി. കെ. സീതീസാഹമ്പ്രിൻറ
മധ്യരസ്യരണക്ക്.

വിഷ്ണുവി

1. സൗഖ്യനിസ
2. വസന്തരാവിൽ
3. മീൻപെട്ടതക്കാർ
4. പുവിഞ്ഞര മുദ്യിൽ
5. ത്രഞ്ചം ചോദിക്കം
6. ഒരു പ്രശ്നയത്തിന്റെ കമ
7. ദേഹതേ! വഞ്ഞ
8. അതുരാണോ.....?
9. കരമാനൊന്ത ധാട്ടു.

സെബുന്നിസ്.

(അരംഗസീബ്⁹ ചക്രവർത്തിയുടെ മകളാണ്¹⁰ സെബുന്നിസ്. സെഡ്യൻത്രത്തിന്റെ പ്രതീകമായ സെബുന്നിസ് ഒരു കവിയിത്രികൂടിയായിരുന്നു. യദ്യപുന്നയുകയായ അവരുടെ¹¹ വിവിധദേശങ്ങളിൽനിന്ന്¹² അനവധി വിവാഹാലോചനകൾ വന്നു. എല്ലാറിനേയും അവരും നിരസിക്കുകയാണെങ്ങായതു്. എന്നാൽ ചക്രവർത്തിയുടെ പടനായകനായ ആവിൽവാനമായി സെബുന്നിസ് പ്രണയബന്ധത്തിലേപ്പെട്ടുന്നു.

പുനിലാവു കടിച്ചു മദിച്ചതുള്ളനു മനോഹരമായ ഒരു വസന്തരാത്രി. അരംഗസീബിന്റെ രാജകീയാദ്യാനത്തിൽ അതാരംഗ റണ്ട് മനഷ്യത്വങ്ങൾക്കാണുന്നു. അരംഗം, ചെമ്പാം. ആവിൽവാനം, സെബുന്നിസയും. അതാരു ചക്രവർത്തി ആരു രംഗത്തിലേക്കു വരുന്നു. ഭയചക്കിതയായ സെബുന്നിസ് ആവിൽവാനെ അടപ്പിൽവെച്ചിരിക്കുന്ന ചെമ്പിൽ ഒളിച്ചിരിത്തുന്നു. അവരുടെ സമാഗമം ചക്രവർത്തി കണ്ണോ എന്നാറിന്തില്ല. ചെമ്പുപാത്രം ചുട്ടപിടിപ്പിക്കുവാൻ ചക്രവർത്തിക്കുള്ളിക്കുന്നു. ദായാനമായ രംഗം പ്രാണവെദന അനിദിവിക്കുന്ന ആവിൽവാൻറെ ദീനദോദനം ആ കൊട്ടാരങ്ഗിത്തിയിൽ മാറ്റരാലികൊണ്ട്. വിരഹവി ദിരയായ സെബുന്നിസയുടെ പരിശേഖനങ്ങളാണ്¹³ കവിതാവിഷയം. ഈ കവിത 'ആദി അരീമപ്പാങ്ങൾ' എന്ന

മാപ്പീളപ്പാട്ട് രീതിയിലോ, ‘മഞ്ഞരി’ എന്ന ഭാഷാവുതന്
രീതിയിലോ ചൊല്ലാവുന്നതാണ്.)

“സ്ത്രീക്കുമ്പും സ്ത്രീക്കുമ്പും സ്ത്രീക്കുമ്പും സ്ത്രീക്കുമ്പും
ഗാധനംചെയ്യാരെൻ്ന് മൃതത്തോമെ,
കേഴുകു, കേണ്ണമരിക്കുകു, നീതികരി
പാഴാക്കിനിന്നുസ്പഷ്ട സഖ്യയങ്ങൾ!
രാശഗ്രഹത്തിലെ നാരകീയാജതകരി
രാജിച്ചേരുന്ന് ‘വർഖവിനെ’ യീനെന്ദ്രക്കാൻ
ചെറുക്കട്ടിലിൽ ജയിക്കുന്നരാഗത്തെ
പ്രിത്തങ്ങൾ, മായുന്നമേടകളുണ്ട്.
കമ്മതിയുടെക്കട്ടിലുന്നരാഗവിന്ത്യാൽ
മനനംസ്പഷ്ടം കൊങ്കരുത്തുപാഴിൽ
ചൂവെറിഞ്ഞതും പത്രക്കനാംപാരയിൽ
കീറലേയ്പുക്കിഴവാൻ ഞാൻതുനിന്ത്യാൽ
ആരുകളുണ്ടാം തുഞ്ചവിച്ചുതാവക
പേരാലക്കാരം മറത്തുപോകുക;
ഭാധാത്തമാമെന്നുറ ചേതനയ്ക്കാരപ്പാസ—
മേകവാൻനീയിനിയെത്തുക്കില്ലേ?
ഇക്കത്തുകാലുന്നവീണയും, വേണ്ണവു—
മാക്കത്തക്കന്നതാം സ്പഷ്ടങ്ങളും,
നിന്നനാഗമോസവം കാത്തമരങ്ങാകു—
ഈനീത്രേതെജസാന്നന്നദിക്കാൻ
ഉംതാപരുവിയെലാലിക്കും മീഴീനീൽ—
മുഖമാക്കട്ട നിന്നപാശയും.

ପୋଯିକାଳରେ ମଧୁରାଳ୍ପ୍ରେତିକୁ-
 ଛୋଡ଼ିବଗନଗନରେ କୈଫିଖାର.
 ବାରେଲ୍ଲୀନୀତୀଯ ବାଂଗନକାଣ୍ଠିଯୀର
 ବାରଞ୍ଚୁଷୁକରିତରିଥୁଣିଯେକଣ;
 ଅତମାବିନାତମାଵୁତଙ୍ଗୁଷ୍ମହୀକ୍ରିବ-
 ଗାନ୍ଧମାଡ଼ି କରିବିତରତଙ୍ଗରି
 ବେଳୀପାନିନୀର୍ଥୁ କିଛି, ତାରାଶେଷାଜିତ୍
 ବେଳୀଲୁହେତ୍ରୁଲୁହୁ ନୋହିନିନ.
 ଏଣାହବିଂବୁତୁରବିଯିଲ୍ଲୀପୁରଙ୍ଗ
 ପାଵନସପ୍ରୁଣ ବିଦର୍ତ୍ତିନୀଯେକଣ,
 ଜାତାନରାଗେକ ଭାବପ୍ରତୀଷ୍ଟିଯୀ-
 ଲାତଙ୍କମେନ୍ଦ୍ରୀ ଲାତଙ୍କମେନ୍ଦ୍ରୀ
 ହୃଦୟବିଲ୍ଲିଲେନ୍ ଦେବନନ୍ଦିଯ
 ତହୁମାଂଶୁଂବନ୍ଦ ମାନେତଙ୍କିଲୁଂ,
 କାମତ୍ତ୍ଵରଣନ୍ ଚୁଂବନମାକେଯୁଂ,
 ମାଯକିଲ୍ଲୋଟମେନ୍ ହୃତରତରିଯ.
 ହୃପଣେତତ ମରନୀରାଂ ମୃତ୍ୟୁବେନ୍
 ତହୁମାଂଜୀବନ ଯୀରାନ୍ତରତାତ.
 ମାଯକିଲ୍ଲୁନୀକୁତ୍ରୁପନେନ୍ମୁନୀଯିନୀ-
 ଗାଯତବର୍ଷଷଙ୍ଗରି ମାନେତନାଲୁଂ
 ଏଣୀକ ବିଲାହୀଥୁ ସପ୍ରାଜ୍ଞବ୍ରାହ୍ମିନା!
 ମଣ୍ଣାଯିମଣ୍ଣିଲାଦିନରୁପୋଯି.
 ନୀଳବେର୍ପାଦିନରେଷେଷମୋତମିଥୁ
 ବୀଳକୁମୀବାଟିଯୀର ତଣେବ୍ରାହ୍ମି.
 ବାରେବାରୀଶେଷବୁମୋତିପରାନ୍ତର-

മേരോസപരരാഗമാസപദിക്ഷൈ;
 മിനാമിടിവാളിന് ഗജ്ജനത്താടയെൻ
 ബാപ്പുകല്ലിച്ചിം “കൊല്ലുവനെ”
 വേദനവിഞ്ചിം എഴന്തവുമായിണ്ടോ—
 നാവത്രം മാപ്പിനജപക്ഷചെയ്യു.
 എക്കിലുമെന്നോനാമെനക്കാനുഹാ!
 കന്തിയ്ക്കുട്ടിലെ നീതിവാക്യം.
 വാസന്തരാകളിൽ, വെൺദേഹലപാളിയും
 വാരവറവ്വുകളിൽ, രാക്കിളിയും.
 എദ്ദുമായ് തോന്തിയതൊക്കെയുമിന്നിതാ—
 തണ്ടമാക്കീടുനും എത്തടത്തെ.
 താങ്ങണ്ണുമെന്നിൽ മദിരോത്സവത്തിന്റെ
 താളംപാടിച്ചിട്ടുന്നുകയലാണ്.
 എൻഎത്തത്തിലെഡാളിച്ചുമദിരയെ—
 യന്പരംഘമാന്തിരയാരെന്നറേഖ!
 ആഗമിച്ചിട്ടുമോ, മാമകജീവനി—
 ലാരമ്പുസ്തിം ചേത്തിട്ടവാൻ.
 ഭാധിച്ചിട്ടുന്നാരിച്ചുണ്ടിലന്നരാഗ
 ധാരപക്കഞ്ചവാനെത്തിട്ടുമോ?
 എന്നന്തരംഗമനരാഗചീതത—
 നന്നിത്രവീചിയിലുന്നിക്കൈ;
 സ്നേഹിക്കവാനെൻ്നും പറിച്ചേക്കി—
 ലുഹിക്കവയ്ക്കുത്ത കുറുമാണോ?
 ജീവനിലോട്ടിരയാരെൻ കാമിതാവിനെ
 ദേവനാക്കീടുവാനാറുഹിച്ച
 എൻഡപ്രമച്ചിത്തമദ്ദേഖന്റെക്കാല്ലാടി—

വന്നപോഴുതാനിൽ കാഴ്ചവച്ചു.
 അരുദവസമീപ്യമായ്ക്കുടില്ലടക്കം-
 നാറുഹീര്മീജുമുക്കതിനേടാൻ
 അപ്പാദപുജചെയ്യുന്നകർമ്മവീമിയിൽ
 നല്ലാഴ്ചംപൂക്കൾ വിതരിച്ചവാൻ,
 അറുഹീര്മീജുനേനം ഹത്തടത്തെ
 സപ്പള്ളംവിരചിച്ചുമായികസപ്രദാങ്ങ-
 കളാക്കേതകൻനാലംപതിച്ചു.
 എൻചവിത്തകോവിലിലാളിയദിപങ്ങ-
 കളണ്ണവററിപ്പുകണ്ണത്താത്തരോകം
 നീരുന്നമമനം, നീറിപ്പീടയുനം;
 നീയണ്ണത്താകിൽ താനാശപസിക്കാം.
 ദേവലോകത്തിലെനാകീയസിലിക-
 ഖാവോളമാസപദിച്ചിടംദേവ!
 നിനേൻ പ്രതീക്ഷിച്ചു; നിനേൻപ്രതീക്ഷിച്ചു
 നിന്റീത്രയായിഞ്ഞൻ കാത്തിരിപ്പു
 കാവൃസപത്രപിണി! ദേവിതന്നേക്കുത്രവിൽ
 കാവേധാത്സവങ്ങൾ നടത്തുകിലും,
 എന്നേനാവിണ്ണതന്നുകളുടീകൂട്ടപ്രഹം
 സദനാഷഗാനങ്ങൾ പാടകില്ല.
 സ്ത്രീഹസ്തൈകമായെന്നുനിലെത്തിയ
 മോഹനാ! യെങ്കു, നീഡെത്തുകിണ്ണേ?
 നീറിപ്പീടയുനം, നിനേന്നനിനച്ചു; മാ!
 പാരംതള്ളന്നേബുന്നീസാബീ.....!"

വസ്ത്രാവിൽ

(‘പുമകളാണ്’ എന്ന മാപ്പിളപ്പാട്ടരീതിയിലോ,
‘മാവേലിനാട്ടവാണിട്’ എന്ന നാടൻ ഗാനരീതിയിലോ
ചൊല്ലാവുന്നതാണ്.)

അവിളിതാരാസമേതനായി
അംബർവീമിയില്ലെസിപ്പ്
ഉള്ളിയിട്ടത്തും നിലാവലയി-
ഡുയലാട്ടന് പരിസരങ്ങൾ
ആരിലുമാനന്മമവൈഷം -
മാരമ്പവാസന രാത്രിയെന്നിൽ
ആശക്കലേശമുയത്തിട്ടിന്
ആകെക്കമഴുത്തരുന്നതാനിങ്ങിരിപ്പ്.
ആതിരക്കാറവിരിച്ചുകുവി
രാക്കിളിരാഗേക്കഗാനമോതി
ചേരക്കേറിച്ചുള്ളമരങ്ങൾനേരാടം
വാസന്തംവേഷവിത്രേഷചേരത്താ-
രാസുമവാടിയിൽത്താനബന്ധത്തു.
മഞ്ഞണിഭേദത്തറംമനോജത്തമായോ -
രക്ഷളിർ നീലഗിലാതലവത്തിൽ.
വേദനവിങ്ങംഗ്രേഖനവുമാ-
യാവിലംതാനിങ്ങിരിപ്പുനുകം.
ഓർമ്മയിലോളം വിരിച്ചുകൊണ്ടി-
ഞാടിയണയുന്ന പേക്കിനാക്കരം
തക്കാക്കിനാക്കരംതോപ്പിലുട

സഹിപ്പകാന്തിയിൽ മുണ്ടിമുണ്ടി
 ജീവിതമേതോ പരാജയത്തിന്റെ
 ഭോധയുമിട്ടുകടന്നപോയി
 അനന്നാങ്ങനാളിൽ വസന്തരാവി—
 ലുനിദ്രോഹത്തമാമീവനിയിൽ
 കാത്തതാൻസോൽക്കണ്ണമക്കിളിയെ,
 കാത്തതാൻ വര്ഷവീലെയിക്കിളിയെ,
 നിർവ്വതിഡയകവാൻനവണ്ണ—
 മുർദ്ദുശിപോലെയവള്ളം സാത്തു.
 ഏന്താങ്ങസൗദംസിഖിയവരി—
 ക്കുന്താരാകർഷകകാന്തശക്തി
 ഫേചകഫേചരമാംമുടിയിൽ
 മാലതിപ്പുകളുണിഞ്ഞിയന്ന
 ക്കവിതയുറയുംമിഴിയിണയിൽ
 കരീമീനത്തുള്ളിക്കളീച്ചിയന്ന.
 വാരേഴുമത്തുള്ളുകവിളിയിൽ
 കാർവില്ലോളിഞ്ഞുകളീച്ചിയന്ന
 ഒശാണിമയാന്നാരച്ചുണ്ടിണയിൽ
 നാണിച്ചുഞ്ഞവീരി നിന്നിയന്ന.
 മാംസളമായൊരമാർട്ടിന്തതിൽ
 മാതളക്കായ് കളീയന്നിയന്ന
 അങ്ങമയിലക്കരപല്ലവത്തിൽ
 തരിവള്ളുക്കുടം ചീരിച്ചിയന്ന.
 അവളുടെദിനമെന്നിലേതോ,
 അന്നപമശക്തിയെ കോത്തിണക്കി
 അവളുടെയാമ്പൈ ജ്ഞപമെന്നിയിൽ

അടിയറത്തുനോ പതിഞ്ഞിരുന്നു.
 അവക്കു മറക്കുവാനാവതില്ല,
 അവക്കൂടു ദേവതയായിരുന്നു.
 മാമകച്ചിത്തമവളിലെന്നു
 മായികമാംവിധം പാണ്ടാളിയും,
 അരാലബണ്ണത്തവരം ചുണ്ണിരിക്കു;
 അരമൃഗാന്മതിയ്യും കുക്കു;
 താനെന്നുന്നുവും കാഴ്ചവെച്ചു—
 മാൻപേട്ടുണ്ടിപ്പിന്നുപദ്ധതലത്തിൽ
 താനെന്നുന്നുത്തലിക്കുന്നവില്ലെന്നു
 സാന്നംച്ചിത്രംവരച്ചുിരുന്നു,
 അവളുടെസൗണ്ട്ര്യാരപ്പുകി—
 യന്വധിഗാനം രചിച്ചുിരുന്നു.
 അവളിലുടെന്നു സഹിതപെടു
 അവനിയിൽനിന്നുമ്മുഖനുവും....!
 അന്തിനംഞ്ഞങ്ങളാപ്പുവനിയിൽ
 അനരാഗചുമ്പുമണ്ണത്തിരുന്നു
 അവിനെവസന്നനിശ്ചീമിനിക്കിയും,
 അപഹ്രചവിത്തരനനിമിഷം,
 പരിപിലാഭ്യൂഹസ്ഥിയസപദിച്ചു—
 കൂടുമയിൽവാണവിലോഭനീയം.
 അത്മരഹസ്യങ്ങൾമനിലോത്തി
 സാത്യദശയിലിന്തങ്ങളുത്തി
 അവക്കുതാനൊട്ടുമവിൽപ്പസിച്ചു—
 ഷക്കതാങ്ങനീററിയതില്ലതെല്ലം
 അവളിസാരിക്കയുന്നതാണന്ന്

സ്വപ്നത്തിൽപോലും നിന്തുതില്ല.
 അവശ്വന്നവിച്ചപിരിത്തിട്ടിലെ-
 ന്നതുവരെതോൻ; കഴുമോത്തത്തില്ല.
 തൊന്തകണ്ഠത്തെല്ലാം കിനാവുമാത്രം
 തൊന്നൊയവ്യാമൃഷനായിരുന്ന;
 മഴവില്ലിന്തകാമുകനായിതൊന-
 ന്നഴലറിയാതെ കഴിത്തുപോന്ന.
 ഷുക്കാലമെല്ലാം കഴിത്തുപോയി,
 ഷുക്കയിൽനീരുന്ന ഗൈനമോതി
 മാമകസാന്നില്ലും വിത്താഴിത്താ-
 കാമിനിപോയി വില്ലരതയിൽ.
 പേത്തുമകാമുകിവേരായേതോ-
 അതുതനെനച്ചുനുച്ചുനന്നിരിക്കാം.
 അവശ്വയകാമുകനന്നമായി
 അകതാരിൽഷുജിച്ചിരുന്നിരിക്കാം.
 അവനേയും വദ്ധിച്ചവള്ളവീണക്കും
 അപരനേതെട്ടി തിരിച്ചിരിക്കാം.
 ഓർമ്മതനേട്ടകൾ നീത്തിനീത്തി
 പേത്തുമെന്തചിത്തം മുണ്ടിതമാക്കാൻ
 അതുഹീപ്പില, തൊന്തനീത്തീടക്ക,
 സാന്തുതംക്കണ്ണീരിൽ മുങ്ങിട്ടെ!

മീൻപിടത്തക്കാർ

(ഭരതത്തിലെ ഗാന്ധകാകിലമെന്ന് പരക്കെ
അറിയപ്പെട്ടുന്ന അമീതി സരോജിനിനായിയുവിണ്ണര
“Goromandel Eishermen” എന്ന കവിതയുടെ ഏക
ദേശ വീവത്തനമാണ് മീൻപിടത്തക്കാർ. ഈ “ചുക്കെ
നാൾ” എന്ന തുടങ്ങന്ന മാപ്പിളപ്പാട്ട് രീതിയിലോ, ‘വ
ബൈപ്പാട്ട്’ രീതിയിലോ ചൊല്ലാവുന്നതാണ്.)

ഉണ്ടവിന്റസഹജര

ഉണ്ടവിന്റസഹജര,
ഉണ്ടതാപോന്പുലരി
കൃഷകലിക്കിൽ.

കരണ്ണതരറംതള്ളന്തി
യവശതയാന്തപെതക്ക്
മതവുന്നപോലെയിളം
കാററഞ്ഞുനാ.

വന്നീടുവിന്തീര്ക്കുവി—
ലിട്ടവലയെടക്കുവിൻ

വണ്ണിയഴിച്ചീട്ടിന്നനിങ്ങ—
ഉതികതുകം
വാരാശൈയിൽവിലയിക്കം
മതസ്യമെല്ലാംപീടിച്ചീടാം

നേരിൽനമ്മരംകടലിണ്ണര
സുതന്നാരല്ല!
അങ്കതിനിവിണ്ണംനമ്മരം
താമസിച്ചുകൂടാവേഗ—
മണ്ണത്തിടാംകടൽക്കാക്ക
കരയുംദിക്കിൽ.

ജനനിയാണതുകടൽ
 ഭാതാക്കളുമേലമാല
 തരംഗങ്ങളുംദൃഹാം
 മുട്ടകാരഡ്രു!-
 കടൽവഞ്ചിയലകളും-
 ലന്ദവലംചലിക്കരോറി,
 കഞ്ഞണാദ്രുകാത്തിട്ടനു
 കടൽദൈവതാ!
 മട്ടിക്കത്തിൽപ്പിടിച്ചീരൻ
 നിയന്ത്രിക്കുമധാവാതം
 പടച്ചുണ്ടരക്ഷണയി-
 ലമ്പനനാം.
 കല്ലുക്കഷകദംബവത്തിൻ
 നിഴലുറ്റിക്കാമ്യം,
 നല്ലുള്ളിട്ടംമാക്കഡത്തിൻ
 സുഗന്ധങ്കമം.
 നിലാവലപ്പുത്രകിമണൽ-
 തന്ത്രശോഭിച്ചീട്,നന്തി-
 സുലളിത്തന്മേഹനം
 സ്വർവ്വിശ്വഷം.
 ജലകണ്ഠതിക്കണ
 ചുംപുനങ്ങളുത്തിരമ്പം,
 നരകരിതന്നനടന്നങ്ങ-
 ക്കിരുല്ലപ്പം.
 തുംബുവിന്നനീലാകാശം
 കിടലമായുമവെക്കിം,
 ദിശയിലെത്താം.

പുവിന്റെ മുഖ്യിൽ

(താമരപ്പുകാവന്തരിൽ.....എന്നരീതി)

അതിരാനിലാവാളിയിൽ ചെമ്പനിനീർപ്പുവേ!
കാതരമീക്കള്ളനീരിൽ മാലകോത്തത്തേനെ...?
മാൺപെഴുംലതാനിക്കണ്ണ ചരായകളീങ്ങാമത്ത്
പുക്കിളികളാത്തമോദം പാട്ടപട്ടണന്നരം,
കഞ്ഞിളംകാറേറാടിവന്നാ—പ്പുക്കളീടുണ്ടിൽ
മഞ്ഞണിപ്പൂണ്ഠത്തട്ടമിട്ടുള്ളമവക്കുന്നരം.
താങ്കളുന്നൊക്കിവാനിൽ താരകങ്ങളേന്തോ
താലികെട്ടിൻകമ്പറത്തു് കണ്ണ്‌വമുന്നുന്നരം,
അതിരംനിലാവാളിയിൽ ചെമ്പനിനീർപ്പുവേ!
കാതരമീക്കള്ളനീരിൽ മാലകോത്തത്തേനെ...?
ഇവസന്തരാവിലെന്റെ കാമുകനെകാത്തു്,
കേവലംനിരാത്രയിൽ തോനിദമിരിപ്പു.
മഞ്ഞുകണ്ണമെന്തിതോനാ—കാമുകനുചൊത്താൻ,
മഞ്ഞുമാലയൈണ്ണാങ്കിവന്നതില്ല.
കാമുകൻറേപ്രമശാനം കേരിക്കവാനെന്നുചീത്തം,
കാതതിരുന്ന, കാതതിരുന്ന, കേട്ടതില്ലാശാനം,
വന്നതില്ലെന്നു കാമുകനെന്നീക്കന്നമുന്നോന്ന്
എന്നയവൻവിസ്‌മുതിതൻ പട്ടയിലാ ന്തു 1.
കാട്ടമരക്കാഡുകളു—ലിക്കിളിചേത്താടാൻ,
പാട്ടകാരൻഒക്കയിലു് വന്നണഞ്ഞതില്ല.
തോൻകൊയതേതാരാ മധുരമാരമെങ്ങാപോയി,
തോൻപട്ടതസപ്പുസപ്പ് മിക്കണമീമനിയിൽ
ആപത്തി, ചുന്നവൽബുദ്ധകി കേണ്ണിട്ടുന്നതാണ

ഇന്നിമേഷംക്കുന്നനീരാൽ മാലതാൻകൊഴത്തു
 വന്നതില്ലകാമുകനെൻ ഭാവമെന്നമത്തണൻ
 കുന്നനീരിൽമാത്രുപോരെയൻ കവളിണയിൽചേത്ത
 ചോന്നവണ്ണ, മിഞ്ചിയില്ലാ! വിളറിതാനിങ്ങനവം
 മാത്രുകണം ചുല്ലിയെന്നർ സുരഭിലതമാത്ര
 മന്ത്രജ്ഞതപോയി, മണ്ണിൽ വീണടിയാന്തപോണ്ടു.

—*—

ഭാരത ചോദ്യക്കണ്ണ

(“അതന്മേഖലാസ്തയിൽ ഇല്ലാഹരി” എന്ന മാപ്പിള്ളപ്പാട്
രീതിയിലോ, “ബാമനക്ഷട്ടൻ” എന്ന നാടൻ റാന
രീതിയിലോ പാടാവുന്നതാണ്.)

എന്തിനീവിധിംപുമ്പുമുഖിയിൽ
നൊറ്റുനൊന്തുകഴിയണം?
മണ്ണിലീവിധിമെന്നുംജീവിതം
ക്രൂനീരിൽകുഴക്കണം?
അന്നധനാണീയന്നധകാരത്തി—
ഉന്നമായികഴിയണം?
ഹാ! മരണമേ, നീയുമെൻപ്രാണ
വായുവിനെവെറ്റത്തുവോ?

നില്ലന്തപംവരിച്ചവാഴ—
തില്ലരയികാൽനാരിമാർ
ഡവതിമാരായുംജീവിക്കാനവ—
ക്കൊക്കക്കില്ലയൊരിക്കലും.
എന്നുംകന്ധകതനെ, യല്ലക്കിൽ
ഉന്നിൽനിന്നുമറയണം
തങ്കസപ്പുശ്രതങ്ങൾംകോക്കിൽ
നൊവരങ്ങൾസഹിക്കണം
നാവിട്ടന്നപ്രതീക്ഷയെഅക്കൈയും
ക്രൂവിന്തു, കൊഴിഞ്ഞതിട്ടം
പൊന്തിട്ടന്വികാരഭ്രതികരം
സന്തതമമർത്തീടണം
നിശ്ചയമത്തുകാണ്ടുനീഞ്ഞളി—
നില്ലന്തപംവെറക്കണേ.....!

പണ്ണുള്ളവീട്ടിലെന്നു കിരംങ്കൊ
അർപ്പമായിട്ടാവുത്യോ
ആയവർക്കേക്കഴിഞ്ഞിട്ട്, ഭാഗ
മാന്തിരയാനാവരത്രുവാൻ
ആയവക്കേക്കഴിഞ്ഞിട്ടുവ -
ജീവിതത്തനയിച്ചുട്ടിടാൻ
ആയവക്കേക്കഴിഞ്ഞിട്ടുവലാ -
ലായി'മാതാവായ'തീരവാൻ.

പുത്രഷാ, നാരിമാരെഹലാക്ക് -
കോമരമെന്നാഹൗസ്റ്റിയോ?
അവരെനിന്തുമധ്യഃപുതിപ്പുക്കാ -
നമങ്ങനന്നിങ്ങളുന്നിനോ?
സുഖിയനമില്ലാതവരക്കെട്ടുവാ--
നെന്തുകൊണ്ടുമട്ടിപ്പുനീ?
ദീര്ഘവാണനീ, ദീര്ഘവാണനീ
ധീനരതയില്ലാശേത്താൻനീ.
എന്തുനീതിയിൽത്തെന്തുനീതിയി -
താങ്കളുള്ളിച്ചുനീതിയാ!
വേണ്ട, വേണ്ട, യീറീതിസംഹിത
വേണ്ടതചുപൊള്ളിച്ചിട്ടു
പണ്ണുള്ളാശ്വാനാനമാത്രംഭ്രമിയിൽ
പതിയിൽനന്നനാൽപോരേല്ലോ?
പണ്മില്ലാതേരാക്കംമധുരജീവിതം
ഉനിയാവിലെനംനയിക്കണം..
സുഖിയനമില്ലാതേരാക്കംഭ്രമിയിൽ
ഭാവത്യത്തവരിക്കണം
അതിനവിജ്ഞ'നമെഴുന്നതൊക്കെയു -
മബലക്കംഡചാദ്യംചെയ്യിട്ടു.....!

രം പ്രണയത്തിന്റെ കമി.

(ശാലീനതനിറങ്ങൽ ആ ഗ്രാമത്തിന്റെ മാറില്ലെട
ങ്ങ നീർച്ചുഞ്ചംഗൈതംപെഴു” ഒഴുകന്നണ്ട്. നീലനി
ലാവിൽ വെള്ളിരേവെപ്പോലെ ആ നീങ്കരവ് കാണുന്നു
ടന്ന. അതിന്റെ കരയിൽ രഹാരവബ്യോ നിലംപററി
ക്കിടക്കുന്നു. ആ ആറാരവബ്യോയിൽ കാട്ടമുലുകൾ പടൻ
കയറിയിട്ടുണ്ട്. അതാ! ഈ സുന്നിതുചം—ആയിഷ—ആ
റായക്കിലേക്കവയുന്നു. മഞ്ഞക്കണ്ണങ്ങളാൽ മാലക്കാത്താ
ടന്ന മുസ്തുപ്പുകളുണ്ടോക്കി, ഈ മരക്കാവിലിൽത്തനു
അവരും മതിമറന്ന ചാട്ടക്കയാണു്.)

[അധികാരിയായാണെന്നടക്കിയിരുന്നിൽ...എന്ന രീതി]

ചുണ്ണമാംപുന്തോപ്പുകളിൽ
കയിലിണക്കരംപാടിനിൽക്കു;
അല്ലായിൽനീയീവിധിയംഹാ!
കണ്ണീർപൊഴിപ്പുതെന്നുപുഡേ!
പുവസന്തമെരതിയിട്ടും
പുളകവർഷംനീത്തിയീഡ്രു...?
കുവലംകരത്തുകണ്ണീർ
പൊഴിയവാനിനെന്നുംപെന്നു...?
ചുമധുതുള്ളവിയിട്ടും
തവകൾവിതാവെത്തിയീഡ്രു...?
കണ്ണനീങ്കതീത്തു്നീയും
വിളരിവിത്തുപോയിട്ടും
നീന്റെചുണ്ണിലുമ്മയേകാൻ
കളീയപക്കിടാൻ

എരുൻറപ്പേ; വന്നതില്ല
 നിന്മുമണിമാരും...?
 കാലചക്രംപാത്രപോയി
 പൂക്കണിയുംമാത്ര
 നാണമെന്തിങ്ങാമനെ,
 ചൊല്ലിട്ടുകവിശ്രേഷ്ഠം.

(സംഗീതംപെയ്യു് ദ്രുക്കന ആറാഡില്ല എങ്കിൽ നീരുചിത്വത്രഭക്തന രഹസ്യട—സഹീഡിന്റെ—അപം നിലാവിൽ അവധുക്തമായി കാണുന്നണ്ടു്. നിമിഷംതോറും അതു അപം ക്രൂട്ടത്തുക്രൂട്ടത്തു വ്യക്തമാവുന്നണ്ടു്. അവ കുറു ചുണ്ടിൽനിന്നു് സാന്തുഷ്ടമായ ഒരു ഗാനധാര നിർബന്ധം പൊട്ടിക്കൊളിക്കുന്നണ്ടു്. നിമിഷംതോറും അതു ഗാനം ക്രൂട്ടത്തു ഉറക്കു ദ്രുക്കക്കയാണു്:-)

[മിനോളിവിൽത്തെളി...എന്ന രീതി]

വിന്നദപുണിതമെന്താണു്?
 മിണ്ണാതിരിക്കുവതെന്താണു്?
 വയ്ക്കിലോരിക്കിളിചേത്തിട്ടം
 നീലക്കയിലേ, പറയുനീ.... ?
 മാവുകരംപുത്തുത്തള്ളത്തല്ലോ...?
 പൂക്കാവുപൂക്കണിയേററല്ലോ...?
 മാതളിർത്തിനുമദിച്ചാടാൻ
 നീയെന്നുകൊണ്ടുകൊതിപ്പീല...?
 നീലനിലാവലച്ചിനീട്ടം,
 നീലിച്ചപൂവുചീരിച്ചീട്ടം,
 പാട്ടുകരംപാടാനേന്തെനീ
 യാട്ടമാട്ടിയിരുന്നീല!
 വിന്നതപുണിതമെന്താണു്...?
 മിണ്ണാതിരിക്കുവതെന്താണു്?

വയ്ക്കിലോരീക്കിളിചേത്തീടം
നീലക്കണക്കിലേ, പറയുന്നീ!!

(ആ തോണി കരയ്ക്കുത്ത്. സഹീദ് ആറുവശ്യിക്കുകിലേക്കുചെന്ന. സൗഖരിയും, ദൈവവുന്നക്കത്തുമായ ആളിഷ ഒരു ജലദേവതക്കണക്കെ നാണിച്ചുനിന്നു. ഒരു നിമിഷം. ആ ക്രൂരകർത്ഥമില്ലത്തു. അവളുടെ ചുണ്ടിൽ ഒരു പനിനീർപ്പുവു വിരിഞ്ഞു. വികാരവിഴ്ഞാണിൽ നായ സഹീദ് ആ പനിനീർപ്പുവുതനെ ചുണ്ടിലേക്ക് എറുഡവാങ്ങി. അവരുടെ ഏദയങ്ങൾത്തുമിൽ കെട്ടവീണാ കഴിഞ്ഞു. അന്നരാഗാദ്ധ്യാദ്യരായ ആ ഇണക്കിളിക്കിട ആറുവശ്യിയുടെ ചാത്തുകീടക്കണ ഒരു കൊമ്പിലിങ്ങു പാട്ടകയാണോ:-)

[വീണാവഹൻ.....]

പാട്ടപാട്ടംപുഞ്ചയിലായു

വാണിടാംനമുക്കു

ആട്ടമാട്ടിവാനിടത്തിൽ

പൊതിടാംനമുക്കു

മാന്തളുഡിയതിനാവാനാ-

യെത്തിടാംനമുക്കു

പൊന്നലുക്കുചാത്തിയ-

പുങ്കാവുകളിൽമോദം

പുക്കളുടെമെരിഞ്ഞുകണ്ണ -

അഭ്യിതംസുവിക്കാം

പാട്ടപാട്ടിപ്പുക്കലോക്കു

നമ്മുനോക്കിനിഃ്മാ

നമ്മുനോക്കകവിക്കുളേരു

കാവ്യമെഴുത്തീടം,

നമ്മളുടെസപ്പള്ളുമെല്ലാം

ഡന്ധമായിത്തീരും.

ദേവതേ, വരു!

(തൊക്കൽ)

ദേവി, തവമൊആവഴിയുംതുപം
ജീവമുകരത്തിലിക്കത്തിന്താനം
നിത്യമുഴിയുന്നമിഴിനീരിൽ ഹാ!
ബുദ്ധേത! വരകനീയത്തിക്കരുകകം.
സദേത! നിജസ്ഥൈന്മാന്തീടാൻ
ഭാഗംപെരുത്രണ്ടകരഞ്ഞേ! എന്നിൽ
തക്കണിനാക്കരംതന്നടിത്തട്ടിനേൽ
വർഖിൽക്കാരത്രതാൻമണിമേടകരം
എല്ലാംപൊലിഞ്ഞുചോയ്‌കദനമെന്ന
വല്ലാതല്ലുന്ന, കരച്ചിൽതന്നെ
എഡയംനിശാശ്വയിലമന്നചോയ്'!
വരമോ? എന്നിനുഞ്ഞിൽവരദേ! നീയും
സതതമന്നരാഗചഷകവുമായ്'
സദയമിത്രവിധമൊരുപ്പക്കീറായ്'
അഴിലുംസഹിതുന്നനിവിടനിത്യം
കഴിയാമുടനെന്നീകടാക്ഷിരേജ്ഞിൽ!

ആരാണോ.....?

പുക്കാന്വിലു് പുങ്കയിലു് പാടിയിരിക്കു് സന്നേരത്തു്
എക്കരിളിലു് മഹാബ്രഹ്മത്തിനു് ചെണ്ടുവിരിച്ചുവളാരാണു്?
മാനത്തിലു് മഴവിലു് ചായംതേക്കു് സന്നേരത്തു്
മോഹത്തിന്റുക്കേണ്ടാവകിയൽ

വക്കിഡിപാടിയതാരാണു്...?

മാനത്തിന്റുകനിന്റചോട്ടിലു് മാലാവകളു് ചീരിക്കിവ്വം
മെമഖാജ്വിച്ചെണ്ടുകളോടെ മുത്തംതന്നവളാരാണു്...?
പുറേതാപ്പും വണ്ടുകളു് പുറേന്നുകടിക്കിവ്വം
പൊന്നാരപ്പാടുകൾപാടി പുഞ്ചിരിപെയ്യുവളാരാണു്...?
പുന്തികളു് വാനത്തിൽ പുറേതാപ്പും വിരിക്കിവ്വം
താരകക്ക്രമുകളോടെ നോക്കിന്നിലുവളാരാണു്...?
നീതിരാത്രു് തൊണ്ടിയുമായു് മൺകടിലിക്കലിരിക്കിവ്വം
ഭാഹത്തിനു് നീർപ്പകരാൻ ഓടിയെത്തിയതാരാണു്?
ആരാവിലു് നീയണയുവ്വം

ചേലോന്തോരു് പുഞ്ചിരിയേകാൻ
ഇംരാവിലു് തൊൻപണിയുന്നതു് നീകരഭോ! കണ്ണകീയും!!

കുർഖിന്നേന്ത പട്ട്.

(കാല്യീറിലെ, മത്തിൽ മയങ്കിടക്കുന്ന ഒരു ചെംടുക്കുന്നിൻ്റെ താഴുവരയിൽ ദാരം നില്ക്കുന്നു. കീറി തുന്നിയ വസ്തുങ്ങളാണ് “അബ്സിന്റുകളും ഭ്രാഹ്മാശാഖാം” എന്നു പുരുഷതെ പാറിപ്പുറുന്നകിടക്കുന്ന തലമട്ടി. ടുഡ കവിദി തത്കം ദയകാലത്തവ സുന്ദരങ്ങളുായിരുന്നവെന്നു “വിളിച്ചു ചരയുന്നണ്ട്”. കുട്ടിൽ കുഴിത്തുകിടക്കുന്ന നയനങ്ങളും പൂട്ടു, കണ്ണീർക്കുന്നങ്ങൾ ചാലുകീറി അതു ടുഡ കവിദി തത്കത്തിലുടെ പ്രവഹിക്കുന്നണ്ട്. വേദനയില്ലാത്ത ഒരു ഔദാഹരണം അധാരം കിടാവുകാണുകയായിരിക്കും. ഒരു തണ്ടത്തകാരം വീഴി. കലീവ് മരത്തിന്റെ ശാവയും, സക്രാചെടികളും അതു തന്നെലിൽ ഗുത്തമാട്ടി. അധാരം നിരഞ്ഞ കണ്ണുകളുാടു അങ്ങകലെ പൊളിത്തുകിടന്ന ഒരു ചെറിയ ചെറിപ്പുരയിലേക്കു തന്റെ കണ്ണുകളെ പായിച്ചു. കണ്ണീർ വീണ്ടും പ്രവഹിക്കുകയാണ്. അവു കുതമെങ്ങിലും സുന്ദരമായ ഒരു ഗാനം അധാരിച്ചു പഠിച്ചു കുറിയുറിവഴിക്കയാണ്:-)

മൃദയസ്രത്തിൽവെണ്ണരാളംഡിപോയി,
 പാടിത്രുശ്ശന്തിച്ചവാനായുവരുമോസവീ?
 നീലച്ചുവാനത്തിൽവാർമ്മഴവില്ലുകൾ
 പുഞ്ചിരിപ്പുത്രുചുക്കിവാരിവിതരവേ,
 മുരാഹാപച്ചിലച്ചുത്രാത്തിലെമുറാത്രു
 രാക്കിളിപ്പുണ്ണങ്ങരംപാടുകൾപാടവേ,
 മൃദയസ്രത്തിൽവെണ്ണരാളംഡിപോയി

പാടിത്രുംഖന്തീടുവാനായ് വരുമോസവീ? പീലിതന്നുവരുത്തു കള്ളുനീർത്രുള്ളികരം
 ഇററിറവീഴുവം മാച്ചുകളുകാനും,
 പുന്നാരഗാനങ്ങൾ പാടിത്തരുവാനും,
 പീഡുഷച്ചുംബനം കോരിത്തരുവാനും,
 മുദയസരത്തിൽ വെണ്ണരാളുങ്ങൾപോയു
 പാടിത്രുംഖന്തീടുവായ് വരുമോസവീ?
 താരകക്രൂരങ്ങൾ അഭവിളിഡാരാത്തു
 കള്ളുചിമീപ്പാടാൻവീമിചമക്കവേ,
 കരളിലെക്കദന്തതിന്റേപോർവിളിനിത്തുവാൻ
 മുദയനിലാവേ! വാടിവരില്ലേ. ?
 മുദയസരത്തിൽ വെണ്ണരാളുങ്ങൾപോയു
 പാടിത്രുംഖന്തീടുവായ് വരുമോസവീ?

(ആ മരുന്മരരഗാനം നീലച്ചു. ഒരുഭാന്തനെപ്പേര്
 ലെ അയാറം പെട്ടിക്കരഞ്ഞുകൊണ്ട് ആ ചെററക്കടിലി
 ഩ ലക്ഷ്യമാക്കി വാടി. “സലീനാ! സലീനാ!
 പ്രിയപ്പേട്ടവളേ, തൊന്തിരാ വന്നിരിക്കുന്നു” അയാറം വി
 ഉച്ചപരംതു. അന്തിനും സമാധാനം പറയാൻ ആരു
 ണായില്ല. പുല്ലകരുമുടിയ ദംശമിമാടം അയാറം കണക്ക്
 ആ ശവകടിരത്തെ അയാറം വാരിപ്പുണ്ട്. പുത്രക്കുട്ടി
 അജ്ഞത്വക്കവാരീപ്പുണ്ടിച്ചു. ഭോധഗ്രഹനായി അയാറം, നീ
 അംഗത്വാച്ചു. കള്ളീമുന്നുവാഹവും, മുദയസ്സുന്ദനവും നീല
 ചു. ഏപ്പാം കഴിഞ്ഞു. ഒരു മരമാത്തൻ ആ ഫേമാസ്
 മുട്ടിന തഴുകിക്കൊണ്ട് ആഞ്ഞോ പോയിമരഞ്ഞു.)

